

Sygn. akt I C 408/15 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kępnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : Sędzia Sądu Rejonowego Żaneta Cebula

Protokolant sekretarz sądowy Marzena Kucharzak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 grudnia 2015 roku w K.

sprawy z powództwa Prokury Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W.
przeciwko K. Z. (1)

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Żaneta Cebula

I C 408/15upr.

UZASADNIENIE

Powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wystąpił w dniu 24 listopada 2015r. z pozwem przeciwko K. Z. (1) o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 3.489,58 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu oraz koszty zastępstwa procesowego.

Uzasadniając swoje żądanie powód podniósł, iż w dniu 30 września 2006r. pomiędzy (...) Bank (...) S.A., a pozwanym K. Z. (1) została zawarta umowa o kredyt gotówkowy o numerze (...). Na podstawie umowy pozwany otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązał się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w tejże umowie.

Na podstawie art. 492 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 września 2000r.- Kodeks spółek handlowych, nastąpiło połączenie poprzez przejęcie całego majątku (...) Bank (...) S.A. przez (...) Bank S.A.

Strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie świadczenia. W następstwie powyższego, wobec niedotrzymania przez stronę warunków określonych w umowie, wierzyciel pierwotny wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty pieniężnej informując jednocześnie, że w przypadku niewypełnienia obowiązków określonych w treści wezwania wierzytelność zostanie przelana na rzecz Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty.

W dniu 2 kwietnia 2014r. (...) Bank S.A. zawarł z powodem umowę sprzedaży wierzytelności, na podstawie której powód nabył wierzytelność wobec pozwanego.

Strona powodowa na okoliczność źródła zobowiązania strony pozwanej, istnienia stosunku zobowiązaniowego, wysokości roszczenia, wymagalności roszczenia oraz braku zaspokojenia roszczenia przez pozwanego wniosła

o przeprowadzenie dowodu m.in. z bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...)z dnia 13 lutego 2008r. wraz z postanowieniem Sądu Rejonowego w Kępnie I Wydział Cywilny z dnia 9 kwietnia 2008r. o sygn. akt I Co 252/08 w przedmiocie nadania klauzuli, wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego oraz postanowienia o umorzenie postępowania egzekucyjnego z dnia 29 lipca 2011r.

Pozwany K. Z. (1)na rozprawie przyznał, iż zawarł w 2006r. umowę kredytu z (...) Bank (...) S.A.i jednocześnie przyznał, iż nie spłacał kredytu, z uwagi na trudną sytuację materialną i zdrowotną. Wobec niego prowadzone było postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kępnie J. B.Km 505/08 , które zakończyło się w lipcu 2011r. umorzeniem z uwagi na bezskuteczność egzekucji. Nadto pozwany nigdy nie kontaktował się z wierzycielem w sprawie kredytu, nigdy go nie uznał i nigdy nie wyraził chęci spłaty tegoż kredytu.

Pozwany na rozprawie w dniu 30 grudnia 2015r. podniósł zarzut przedawnienia wierzytelności.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany K. Z. (1) w dniu 30 września 2006r. zawarł z (...) Bank (...) w W. I Oddział we W. umowę kredytu na zakup towarów i usług nr (...), na mocy której pozwany otrzymał określoną kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązał się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w tejże umowie.

(dowód: umowa kredytu k.30)

Na podstawie art. 492 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 września 2000r. Kodeks spółek handlowych nastąpiło połączenie poprzez przejęcie całego majątku (...) Bank (...) S.A. przez (...) Bank S.A.

W dniu 2 kwietnia 2014r. (...) Bank S.A. zawarł z powodem Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. umowę sprzedaży wierzytelności, na podstawie której powód nabył wierzytelność wobec pozwanego.

Powód sporządził wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności zawartej pomiędzy (...) Bank S.A., a Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z dnia 2 kwietnia 2014r., z którego wynika, iż pierwotna kwota kredytu wynosiła 2.682,57 zł, kapitał 1.605,17 zł, odsetki 1.617,03 zł oraz koszty 287,31 zł.

W dniu 18 listopada 2015 roku powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych NR(...) opiewający na kwotę 3.498,58 zł, w tym należność główna w kwocie 1.605,17 zł oraz odsetki w kwocie 1.884,41 zł.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności k.7-10v,wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji k.11, wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 6)

Pismem z dnia 13 maja 2014r. pozwany został zawiadomiony o zmianie wierzyciela.

Pismem z dnia 14 października 2015r. powód wezwał pozwanego do dobrowolnego uregulowania zobowiązania wskazując jednocześnie datę ostatecznego uregulowania należności oraz numer konta, na które można dokonać wpłaty zobowiązania.

(dowód: zawiadomienie o zmianie wierzyciela k.33, wezwanie do zapłaty k.12)

Postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2008r. Sąd Rejonowy w Kępnie I Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt I Co 252/08 nadał klauzule wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...)z dnia 13 lutego 2008r. wystawionemu przez wierzyciela (...) Bank (...) S.A.z siedzibą we W., na mocy którego dłużnik K. Z. (1) miał zapłacić wierzycielowi z tytułu umowy o kredyt na zakup towarów i usług nr (...)z dnia 30 września 2006r. wymagalne roszczenie, na które składają

się, należność główna w kwocie 1.605,17 zł, odsetki umowne za okres od dnia 30 września 2006r. do dnia 13 lutego 2008r. w kwocie 329,81 zł oraz koszty monitów i upomnień w kwocie 78,20 zł.

(dowód: akta Sądu Rejonowego w Kępnie I Wydział Cywilny o sygn. I Co 252/08)

Na podstawie tego tytułu wykonawczego przeciwko pozwanemu toczyło się postępowanie egzekucyjne prowadzone przez komornika sądowego J. B., które zakończyło się wydaniem w dniu 29 lipca 2011 roku postanowienia o umorzeniu postępowania z uwagi na bezskuteczność egzekucji. Po tej dacie pozwany nie kontaktował się z wierzycielem w sprawie przedmiotowego kredytu, nigdy nie uznał tego roszczenia, nigdy nie wykazał chęci spłaty tegoż kredytu. Wobec tego zadłużenia nie było wszczęte inne postępowanie egzekucyjne. Nie toczyła się również żadna inna sprawa sądowa dotycząca tego zadłużenia.

Obecnie pozwany pracuje za granicą, posiada inne zaległości w dość dużej wysokości ok.50.000,00 zł, które częściowo spłaca. Niedawno przeszedł udar w związku z tym przebywa na zwolnieniu lekarskim.

(dowód: przesłuchanie powoda k.34-34v)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów, których prawdziwość i autentyczność, nie była kwestionowana przez strony, co do których Sąd również nie powziął wątpliwości, co do ich prawdziwości i autentyczności oraz przesłuchania pozwanego, którego wyjaśnieniom Sąd dał wiarę.

Sąd zważył, co następuje:

Strona powodowa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Sekurytyzacyjny Zamknięty z siedzibą we W. dochodzi roszczenia od pozwanego na podstawie art. 509 k.c., powołując się na cesję wierzytelności z dnia 2 kwietnia 2014r. i wskazując, iż wierzyciel pierwotny (...) Bank S.A dokonał przelewu na rzecz powoda przysługującej mu od pozwanego wierzytelności wynikającej z umowy kredytowej z dnia 30 września 2006 r.

W niniejszej sprawie należało zbadać podniesiony przez pozwanego na rozprawie w dniu 30 grudnia 2015r. zarzut przedawnienia.

Zgodnie z przepisem art. 117 § 2 k.c., po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenia, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia (tzw. zarzut peremptoryjny). Wykonanie tego uprawnienia powoduje, że roszczenie już nie może być skutecznie dochodzone dotyczy to nie tylko roszczenie głównego, ale i odsetek za opóźnienie (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2005 r., III CZP 42/04 (OSNC 2005, Nr 9, poz. 149). Przedawnione roszczenie zmienia się w tzw. zobowiązanie niepełne (naturalne), którego cechą jest niemożność jego przymusowej realizacji i brak jest podstaw do zasądzenia przez Sąd dochodzonej od dłużnika należności.

Art. 118 k.c. wskazuje, iż termin przedawnienia dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata. Nie ulega wątpliwości, że termin przedawnienia roszczeń banku wynikających z kredytu bankowego cechuje trzyletni termin przedawnienia, ponieważ roszczenie to ma związek z prowadzoną przez bank działalnością gospodarczą (takie też stanowisko Sądu Najwyższego zostało zawarte w wyroku z dnia 10 października 2003r. w sprawie II CK 113/02,OSP 2004/11/141).

W myśl art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne, czyli gdy minął termin jego płatności. W przypadku rat kredytu należy uznać, iż poszczególne z nich przedawniają się po upływie trzech lat od dnia, w którym rata powinna zostać spłacona zgodnie z zawartą umową kredytową, w związku z czym okres przedawnienia biegnie oddzielnie w stosunku dla każdej z nich. Jednakże w sytuacji niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielonego kredytu albo gdy kredyt nie jest spłacany, bank może wypowiedzieć zawartą umowę kredytową, w takim przypadku całość niespłaconego kredytu staje się wymagalna, a pozostałe do spłaty raty, stają się natychmiast wymagalne.

Stosownie do treści art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg terminu przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznania sprawy lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczeń. Zatem każde zwrócenie się do właściwego organu skutkuje przerwą biegu przedawnienia. Organami powołanymi do rozpoznawania spraw cywilnych oraz egzekwowania wydanych rozstrzygnięć są sądy i komornicy.

Bieg terminu przedawnienia zostaje zatem przerwany złożeniem wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu (zgodnie z art. 123 § 1 k.c.). w doktrynie i w orzecznictwie utrwalone jest stanowisko, że złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności przerywa bieg przedawnienia bez względu na to, czy dotyczy on sądowego, czy pozasądowego tytułu wykonawczego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2004r., sygn. akt. CK 276/04, LEX nr 284135, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004r., sygn. akt III CZP 101/03, opubl. OSNC z 2005r., nr 4, poz. 58).

Wniosek o nadanie klauzuli wykonalności w przedmiotowej sprawie poprzednik strony powodowej złożył w dniu 20 marca 2008r., a zatem bieg terminu przedawnienia został przerwany, bowiem skutek w postaci przerwania biegu przedawnienia następuje z chwilą złożenia wniosku. Następnie bieg terminu przedawnienia zostaje ponownie przerwany poprzez złożenie wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Przez czas trwania tegoż postępowania termin przedawnienia nie biegnie, rozpoczynając swój bieg od daty postanowienia o umorzeniu egzekucji. W przedmiotowej sprawie postępowanie egzekucyjne wszczęte na wniosek poprzednika prawnego strony powodowej zostało umorzone 29 lipca 2011r. (KM 505/08) z powodu bezskuteczności egzekucji.

Należy zauważyć, że do roszczeń stwierdzonych bankowym tytułem wykonawczym nie ma zastosowania art. 125 § 1 k.c. przewidujący 10 – letni okres przedawnienia, gdyż bankowy tytuł wykonawczy (bankowy tytuł egzekucyjny zaopatrzony w klauzulę wykonalności) nie stwarza powagi rzeczy osądzonej w rozumieniu art. 366 k.c. (tak SN w wyroku z dnia 30 lipca 2003 r. II CKN 363/01).

W dniu 30 lipca 2011r., rozpoczął się trzyletni termin przedawnienia, zgodnie z regułą określoną w art. 112 k.c., który to zakończył się w dniu 30 lipca 2014r., pozew zaś w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 10 września 2015r.

Przedawnieniu uległy również odsetki. Kwestię przedawnienia roszczenia o odsetki rozstrzygnął Sąd Najwyższy w wspomnianej wyżej uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 26 stycznia 2005 r., III CZP 42/04 OSNC 2005, Nr 9, poz. 149). Z uchwały tej wynika, że roszczenie o zapłatę odsetek za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego.

Przejęcie wierzytelności przez powoda w trybie art. 509 k.c. nie ma wpływu na okres przedawnienia, bowiem powód mógł nabyć od banku jedynie tyle uprawnień, ile bank sam posiadał, dotyczy to także odsetek.

Nadto wystawienie wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu nie może, w świetle art. 123 § 1 k.c., wywoływać skutku w postaci przerwy biegu przedawnienia, gdyż to nie jest czynność przed organem powołanym do rozpoznawania spraw cywilnych lub egzekwowania roszczeń.

W ocenie Sądu powództwo podlegało zatem oddaleniu z powodu przedawnienia roszczenia. Z tego też względu odstąpiono od merytorycznego rozpatrzenia istoty sprawy, a więc zasadności roszczenia, jego treści oraz wysokości. Uwzględniony zarzut przedawnienia będący jedną z tzw. przesłanek negatywnych jurysdykcyjnych, usuwa obowiązek szczegółowego badania przez sąd, czy i jakie roszczenie rzeczywiście przysługuje powodowi i jaka jest jego wysokość.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.

SSR Żaneta Cebula

ZARZĄDZENIE

1. Odpis orzeczenia z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda;
2. Przedłożyć za 14 dni.

K. 08.02.2016 r.